

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218207865
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1019201382.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanej: D.. P. B., Z.. XX.XX.XXXX, B. L. Z. X, B., o zaplatenie 390,47 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k 19C/62/2018-25 zo dňa 15. januára 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej o d m i e t a.

Žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 390,47 € ako aj trovy konania a to súdny poplatok v sume 23,-€ všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 273, § 275 C.s.p., keď uviedol, že doručoval žalovanej žalobu aj s prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach a výzvou na písomné vyjadrenie sa k žalobe podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku dňa 23.11.2018, žalovaná uznesenie osobne prevzala dňa 07.11.2018, na doručený návrh žalobcu nereagovala, k veci sa nevyjadrila. Kontumačný rozsudok pred nariadením pojednávania predstavuje sankciu za absenciu povinnosti tvrdiť a dôkaznú povinnosť, žalovaná bola riadne poučená o následkoch nevyjadrenia sa k žalobe, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Základom rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav, ktorý súd považoval za nesporný vzhľadom nato, že žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu nerozporevala. Súd ho považoval za dostatočne osvedčený obsahom žalobného návrhu a z pripojených listinných dôkazov založených v spise, z ktorých vyplynulo, že žalovaná neuhradila službu poskytnutú žalobcom za vedenie účtu majiteľa cenných papierov a neuhradila vystavené faktúry za rok 2015 Č..XXXXXXXXXX, splatná dňa 28.02.2016 vo výške 157,30 €, za rok 2016 Č..XXXXXXXXXX, splatná dňa 28.02.2017 vo výške 116,59 €, a rok 2017 Č.. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 28.02.2018 vo výške 116,58 €. Súd prvej inštancie mal zato, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania vo veci, resp. predbežného prejednania veci.

1.2. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania za žalobcom zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 23,- €.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, z dôvodu, že vo veci súd nemal rozhodovať pre porušenie jej povinnosti, lebo jej žiadna povinnosť voči žalobcovi nevznikla a preto nie sú splnené podmienky, aby mala povinnosť niečo žalobcovi zaplatiť. Zároveň uviedla, že

podrobné dôvody odvolania proti rozsudku doplní hneď potom ako súd rozhodne o jej návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré súdu podala.

3. K odvolaniu žalovanej sa žalobca písomne nevyjadril.

4. O návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškania rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 19C/62/2018-36 zo dňa 6.3.2019 tak, že návrh žalovanej na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 19C/62/2018-25 zo dňa 15.01.2019, ktorým súd rozhodol podľa § 273 písm. a), b) a c) C.s.p. zamietol s poukazom na ust. § 277 ods. 1 a 3 C.s.p. Na základe odvolania žalovanej proti tomuto uzneseniu odvolací súd uznesením č.k. 9Co 159/2019-54 zo dňa 22.5.2020 napadnuté uznesenie č.k. 19C/62/2018-36 zo dňa 6.3.2019 potvrdil a rozhodol, že žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania žalovanej v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. c) C.s.p. pretože smerovalo proti rozsudku, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a dôvody taxatívne uvedené v § 356 písm. b) C.s.p. neboli zistené.

6. Podľa § 273 C.s.p. súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

6.1. Podľa § 356 písm. b) C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

6.2. Podľa § 386 písm. c) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Vo všeobecnosti predstavuje rozsudok pre zmeškanie podľa § 273 C.s.p. osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti strany konania. Vyjadrenie k žalobe predstavuje právo, ale aj základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, pričom absencia vyjadrenia - povinnosti tvrdenia žalovaného, predstavuje porušenie zákonom vyžadovanej súčinnosti súdu a strán konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúcej, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (pozri uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 25/2013).

7.2. Predpokladmi pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C.s.p., sú: riadne doručenie žaloby (o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) C.s.p.) žalovanému do vlastných rúk spolu s uznesením, v ktorom súd žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a zároveň ho poučil o tom, že v prípade, ak sa v určenej lehote k žalobe nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, pričom žalovaný sa v súdom určenej lehote k žalobe bez vážneho dôvodu nevyjadril. Osobitosťou rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania podľa § 273 C.s.p. je, že na rozdiel od rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní podľa § 274 C. s. p. (kedy súd po kumulatívnom splnení podmienok uvedených v tomto ustanovení a

na základe procesnej iniciatívy žalobcu kontumačný rozsudok vydá vždy), má súd možnosť úvahy, či kontumačný rozsudok vydá alebo bude v konaní pokračovať.

8. V predloženej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 390,47€ z titulu, že viedol žalovanej účet majiteľa cenných papierov v zmysle § 99 a § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách. Súd prvej inštancie uznesením z 23.novembra 2018, č. k. 19C/62/2018-18, vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe doručenej súdu 22.10.2018, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny na ktoré sa odvoláva, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje aj poučenie, že v prípade, ak žalovaná túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobu spolu s uvedeným uznesením súd prvej inštancie doručoval žalovanej do vlastných rúk a táto bola žalovanej riadne doručená dňa 7.12.2018 (č.l. 19 spisu). Keďže žalovaná bez vážneho dôvodu nesplnila povinnosť uloženú uznesením vydaným podľa § 167 ods. 1 a 2 C.s.p., súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 C.s.p. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil, že všetky podmienky vyžadované zákonnou úpravou pre vydanie kontumačného rozsudku boli splnené.

9. Žalovaná v odvolaní namietala, že jej žiadna povinnosť voči žalobcovi nevznikla a preto nie sú splnené podmienky, aby mala povinnosť niečo žalobcovi zaplatiť. Uvedené námietky sú vo vzťahu k rozsudku pre zmeškania právne irelevantné, a nie sú odvolacím dôvodom.

10. V zmysle citovaného ust. § 356 písm. b) C.s.p. je potom významné, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu, ktorým je dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku (t.j. že neboli splnené podmienky osobitne zakotvené pre vydanie tohto druhu rozsudku) a tiež že neboli splnené ani procesné podmienky konania - platné pre každé súdne konanie, za splnenie ktorých môže súd konať vo veci (t.j. napr. nedostatok právomoci súdu, procesnej subjektivity, existenciu prekážky rozsúdenej veci, prekážky začatého konania a pod.). Existencia takéhoto zákonného dôvodu - t.j., že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie - je podmienkou prípustnosti odvolania proti uvedenému rozhodnutiu. Pokiaľ teda odvolací súd dospeje k záveru, že tento zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť podľa § 386 písm. c) C.s.p., pretože odvolanie smeruje proti rozsudku, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Z iného dôvodu, než ktorý je uvedený v cit. ust. § 356 písm. b) C.s.p. nemožno rozsudok pre zmeškanie napadnúť odvolaním.

11. Keďže žalovaná nezaložila svoje odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie na z hľadiska právnej úpravy jedinom prípustnom odvolacom dôvode (§ 356 písm. b) C.s.p.) a odvolací súd nezistil ani nesplnenie procesných podmienok (tzv. podmienok konania v zmysle § 161 ods. 1 C.s.p.) ako podmienok, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť, tak v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) C.s.p. odmietol odvolanie žalovanej ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. per analogiam, keďže Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách odvolacieho konania v prípade odmietnutia odvolania. Ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania upravuje situáciu najbližšiu odmietnutiu odvolania (odvolací súd vec meritórne neprejednal), preto súd postupoval podľa tohto ustanovenia. Žalobcovi preto vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalobcovi aj vzhľadom na jeho postavenie v konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).